

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ
Kereszténydemokrata Néppárt
Képviselőcsoportja

Országgyűlési hivatal

Irományszám:

2/5617

Érkezett: 2008 APR 28.

Száma: FK-4/2008

Írásbeli kérdés

Dr. Szili Katalin
 az Országgyűlés Elnöke részére

Helyben

Tisztelt Elnök Asszony!

„Mennyiben szolgálja az esélyegyenlőség megvalósulását, amikor szakmai szempontból is vitatott, egyértelműen megkérdőjelezhető, és nem életszerű jogosultsági szempont miatt megfosztanak az előrelépés lehetőségétől olyan intézményeket, amelyek objektíven is a legsúlyosabb esélyegyenlőségi problémákkal küzdenek?” címmel a Házszabály 91. §-a alapján kérdést kívánok benyújtani Bajnai Gordonhoz, az Önkormányzati és Területfejlesztési Minisztériumot vezető miniszterhez. A kérdésre a választ írásban kérem.

Tisztelt Miniszter Úr!

A Csurgó Város Önkormányzata pályázatot adott be a DDOP-2007-3.1.2./2F pályázati kiírásra, ami *Hagyomány és innováció – fejlesztések a Csurgói Általános Iskola, Alapfokú Művészetoktatási Intézmény, Óvoda és Egységes Pedagógiai Szakszolgálat intézményében* címmel készült, az intézményben megvalósuló pedagógiai és módszertani reformhoz igazodó korszerű, gazdaságos, a jelenlegi infrastrukturális színvonalkülönbséget megszüntető fejlesztés tartalommal. Ezen pályázat szakmai együttműködő partnere az Iharosberényi Körzeti Általános Iskola volt, aki ezt az évek óta jól működő utazó gyógytestnevelőivel valósította meg. Emiatt, az együttműködés keretében kötelezően megvalósított eszközbeszerzésnél az eszközök tárolási helye az Iharosberényi Iskola (Hársfa u. 3.) székhelye, de a feladatellátás nem itt történik.

Az iharosberényi pályázat „*Ne mondjunk le senkiről*”- iskolafejlesztés az Iharosberényi Körzeti Általános Iskola és Óvodában címmel került benyújtásra, amiben alapvetően a tartalmi fejlesztéshez igazodó IKT eszközök fogadására is képes intézményi környezet kialakítása, és tornaterem építés volt a fő cél. A pályázat által kötelezően bevont szakmai partner a Csurgói Általános Iskola Pedagógiai Szakszolgálati része (ez egy intézményt jelent!) volt. Az együttműködés lényege, hogy az iharosberényi iskolában tanuló 59 SNI és részképességzavaros gyerek fejlesztésében (az iskola összlétszáma 210 tanuló, közöttük 19 az enyhén értelmi fogyatékos) a Pedagógiai Szakszolgálat pedagógusai is részt vesznek. Emiatt Csurgón eszközbeszerzés is kötelezően lett tervezve 1.200.000 Ft összegben, kifejezetten az SNI tanulók speciális képzését biztosító eszközökről van szó, melyek tárolási helye a Pedagógiai Szakszolgálat székhelye (Csurgó, Kossuth utca 3.), de a feladatellátás nem itt valósul meg.

Amiatt került sor mindkét pályázat elutasítására, mert a Váti Kht. álláspontja szerint mindkét feladatellátási hely egyrészt a saját pályázatában, másrészt „keresztben” a szakmai együttműködés miatt is érintett a fejlesztésben.

Mi konkrétan azt vitatjuk, hogy mindkét pályázatban a főpályázók beruházási helyei feladatellátási helyek, és fejlesztéssel érintettek, de az együttműködő partnerek eszköztárolási helyei a főpályázók szempontjából nem feladatellátási helyek! Arról nem is beszélve, hogy a két pályázat két különböző területet határoz meg a szakmai együttműködésen belül, emiatt jól szétválasztható a két folyamat, nem áll fenn kettős finanszírozás.

Elvi síkon azt vitatjuk, hogy a pályázati kiírás nem vesz figyelembe olyan meglévő, kölcsönös megalázkodással működő, az intézmények számára más alternatívát nem nyújtó együttműködést. Egy ilyen kistérségben az esélyegyenlőséget is előmozdító, kölcsönösen előnyös, valós (nemcsak papíron megvalósuló) kapcsolat beépítése a pályázatba, amennyiben ez a pályázat elutasításához vezet, megkérdőjelez minden szakmai hozzáértést, minden olyan célt, ami a pályázat kiíróját vezérelte.

A pályázati Útmutató részletes útmutatást nem adott az együttműködő szakmai partnerrel kapcsolatban, az együttműködések bizonyítására, a pályázatban való bemutatására, ennek formájára vonatkozóan több alkalommal tettünk fel kérdést, és konkrétan „bármilyen szerződéses formulát” elfogadhatónak tekintettek.

A hiánypótlás időszakára (amikor semmilyen tartalmi javításra már nincs lehetőség) kérték az együttműködő partner konzorciumi szerződés formájában történő bevonását, ami véleményünk szerint valóban alapjaiban megváltoztatja a pályázat szempontjából a résztvevők szerepét. Gyakorlatilag olyan szerződéses formulát kellett hiánypótlásként bemutatni, ami az önálló intézmények konzorciumban történő pályázatához készült. A konzorciumi szerződés megkötésével, pedig már vonatkozik ránk, hogy a jogosultsági értékelés során valamennyi partnernek meg kell felelnie a kiválasztási kritériumnak. Amennyiben a pályázati útmutatóban szabályozták volna, hogy a kötelezően bevont szakmai együttműködő partnerrel milyen szerződést kell kötni, akkor előzetesen vizsgálhattuk volna a partner jogosultságát, és választhattunk volna esetleg mást.

Itt mindét esetben már meglévő, többcélú, mikrotérségi oktatási központok pályáztak, akik a szakmai kapcsolat megléte, és nem a fejlesztés lehetősége miatt vontak be partnereket. Ez nem volt sajnos a pályázati időszakban ennyire világos, de a pályázató szervezet számára sem. Emiatt is igazságtalan a szakmai, jogosultsági kritériumokra való hivatkozás, hiszen egyrészt (Váti Kht.) egy szakmai műhelyre, a legújabb ismeretekre támaszkodó szervezet vitatkozik az esélyegyenlőség, felzárkóztatás, napi kérdéseivel foglalkozó intézménnyel (Csurgói Iskola), másrészt az is igaz, hogy reményeink szerint mindkét fél egy célért tevékenykedik.

Kérdezem Miniszter Urat:

1. Az Integrált kis- és mikrotérségi oktatási hálózatok és központjaik fejlesztésére kiírt pályázat kiemelt célja a „helyi adottságok talaján létrejött együttműködések” (Útmutató 3. o.) támogatása. Mennyiben valós és hihető ez a cél, mennyire ismerik a pályázatot kiírók a kistérségi közoktatás valós együttműködési lehetőségeit, ha a 33 leghátrányosabb kistérség egyikében a két legnagyobb mikrotérségi oktatási intézmény önállóan is pályázva, de a kölcsönös együttműködést is bemutatva elutasításra talál kifejezetten az egymással való együttműködés miatt?
2. Mennyiben szolgálja az esélyegyenlőség megvalósulását, amikor szakmai szempontból is vitatott, egyértelműen megkérdőjelezhető, és nem életszerű jogosultsági szempont miatt megfosztanak az előrelépés lehetőségétől olyan intézményeket, amelyek objektíven is a legsúlyosabb esélyegyenlőségi problémákkal küzdenek?
3. Mennyiben racionális és demokratikus az a kétfordulós pályázati kiírás, ami deklarálta kimondja, hogy „az első forduló célja azon projektjavaslatok kiválasztása, amelyek a továbbfejlesztésre alkalmasak” (Útmutató 50.o.), és ezt az elvet semmibe véve kizár olyan pályázatokat, amelyeknek kevesebb mint 0,002%-a irányul olyan célra, amire (szakmailag megkérdőjelezhetően) a bonyolító szerint nem jogosult?
4. Mi az elképzelése a pályázati kiíróknak, hogy az országos munkanélküliségi átlagot több mint kétszeresen meghaladó, az országos statisztikai átlaghoz mérten fele annyi diplomást számláló kistérségben, milyen fejlődés képzelhető el, ha mindezeket történő változtatás alapját jelentő közoktatás-fejlesztést is a bürokrácia útvesztőjébe terelve megghusítják? Fentiek figyelembevételével mennyiben hiteles az Új Magyarország Fejlesztési Terv azon szlogenje, hogy „Új Magyarország nem lesz, hanem van. Benned, bennem, bennünk.”? Hol van ez az Új Magyarország?

Tisztelettel várom érdemi válaszait.

Budapest, 2008. április 28.

Szászfalvi László
Kereszténydemokrata Néppárt